

všech okolností býti vyhověno, tedy i tehdy, kdyby dřívějším nějakým rozhodnutím schválena byla změna stanov, jež by odporovala předpisům cit. zákona. Předpokladem pro takové opatření úřadu je v každém případě nutnost přizpůsobiti spořitelní stanovy cit. zákonu, tedy rozpor mezi pravidly stanov a předpisy zákona, takže není místa pro nějaké opatření úřadu tam, kde dosavadní znění určitého ustanovení stanov snáší se s předpisy cit. zákona a nepotřebuje ani doplnění, ani změny, aby předpisu zákona vyhovovalo.

Již se zřetelem k tomu a poněvadž § 62 stanov nebyl v odporu se zákonem, nebylo nutno vložiti do stanov výhradu, že povolení státní správy ku zřízení poboček, plateben atd. může kdykoliv býti odvoláno. Ostatně taková výhrada nesrovnává se s předpisy zákona o právních poměrech spořitelen, neboť § 20 zák. víže zřízení poboček atd. jen na svolení státní správy a neplyne z něho nikterak pro státní správu oprávnění, aby dané povolení kdykoliv odvolala. Odvolání takového svolení není arci v § 20 cit. z. také výslovně zakázáno, leč uváží-li se, že odvolání daného svolení ke zřízení pobočky, expositury nebo platební důsledky svými se rovná zrušení takového pobočného závoďu, zrušení však spořitelny a tím ovšem i jejích poboček, sběren a plateben může dle § 22 I. c. naříditi státní správa jedině z příčin, které jsou podmíněny státním zájmem, dlužno dojiti k závěru, že státní správa může dané svolení ke zřízení odboček, sběren, plateben, atd. odvolati jen za týchž podmínek, totiž vyžaduje-li toho státní zájem.

Proto jest dodatek k § 62 stanov připojený, že státní správa smí své povolení odvolati kdykoliv, tedy i když zmíněná podmínka § 22 I. c. nenastala, se zákonem v odporu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7. zák. o ss.

Č. 4448.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: Úřad může odníti koncesi hostinskou pro její neprovozování po více než 6 měsících, třeba příčinou neprovozování byla slabá návštěva.

(Nález ze dne 26. února 1925 č. 3852.)

V ě c: Růžena H. v H. (adv. Dr. Václ. Němec z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran odnětí koncese hostinské.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem osp-é v O. z 26. března 1923 byla st-lce ve smyslu ustanovení § 57, odst. 2 živn. ř. odňata koncese hostinská a výčepnická, která jí byla udělena dekretem okr. hejtmanství v O. z 20. listopadu 1917 se stanovištěm v domě v H., z důvodu, že živnost hostinskou po více než 6 měsíců neprovozovala.

V ý m ě r t e n b y l n a ř. rozhodnutím pořadem instančním potvrzen. —

Stížnost stojíc důsledně na stanovisku, že st-lka živnost v omezené míře provozovala, namítá mimo jiné, že úřad nesměl st-lce koncesi odejmouti, když ji pro nahodilé, na její vůli nezávislé vnější překážky a vlivy pouze v omezeném rozsahu provozovala a neměla úmyslu provoz úplně zastaviti. Jako konkrétní vliv, který způsobil, že provozovala živnost

v omezeném rozsahu, uvádí st-lka, že její hostinec byl málo navštěvován.

Soud neuznal námitku tuto důvodnou.

Připustí-li se, že pouhé neprovozování živnosti hostinské a výčepnické za všech okolností samo o sobě ještě neopravňuje úřad, aby užil zmocnění v 2. odst. § 57 ž. ř. obsaženého, nýbrž že přihlížeti jest i k příčinám, které vedly k zastavení provozu živnosti, tož přece lze vyloučiti použití zmocnění toho jen tehdy, je-li důvodem zastavení provozu živnosti okolnost vnější, mimo vůli majitele živnosti jsoucí a mající zřejmě povahu přechodnou. Za takovou vnější okolnost povahy přechodné, která brání odejmutí koncese dle 2. odst. § 57 ž. ř. nelze považovati stav vzniklý následkem již předchozí slabé návštěvy hostince a pak víceleté úplné přerušení provozu přivodivší.

Pokud stížnost konečně namítá, že živn. úřad byl povinen před odnětím koncese upozorniti st-lku, že bude považovati provoz její koncese za přerušeny, zůstane-li v tom stavu, v jakém tehdy byl, jest také tato výtká bezdůvodná, neboť zákon nečiní odnětí koncese dle 2. odst. § 57 ř. z. závislým na předchozím poučení neb upozornění strany, že jí bude koncese odňata, nepočne-li ji opět provozovati. Poučení neb upozornění takové není vůbec v zákoně předepsáno.

Č. 4449.

Živnostenské právo: * Není nezákonností ani vadou řízení, byla-li koncese udělena přes to, že zaplacení inkorporačního poplatku nebylo vykázáno.

A ministr tivní řízení: V řízení správním není — pokud zákon nestanoví výjimky — překážky, aby stolice rekursní dala skutkovou podstatu doplniti.

(Nález ze dne 26. února 1925 č. 3853.)

V ě c: Společenstvo hostinských a výčepníků v J. (adv. Dr. Vlad. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu obchodu o koncesi hostinskou a výčepnickou.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem osp-é v J. z 30. května 1922 byla Josefu N. odeprna koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické v domě čp. — v Ž., ježto místní potřeba jest dosavadními třemi hostinci úplně kryta.

Zsp rozhodnutím z 10. března 1923 na odvolání Jos. N. zrušila výměr první stolice a udělila mu žádanou koncesi. Nař. rozhodnutím nebylo odvolání podanému stěžujícím si společenstvem vyhověno.

Ve stížnosti na tento soud podané vytýká společenstvo jako vadu řízení, že odvolací instance na základě odvolání Jos. N. zahájila nové řízení, což prý nebylo přípustno, neboť byla prý při svém rozhodování vázána skutkovou podstatou, na níž instance nižší své rozhodnutí založila. Tato námitka jest bezdůvodná.

V řízení správním — pokud zákon nestanoví výjimky — není překážky, aby úřad, jenž následkem podání rekursu je povolán, aby jako vyšší stolice o věci rozhodl, skutkovou podstatu, na základě níž jest mu